

Felkészülés egy társadalmi összeomlásra – Ron McKenzie

Preparing for Social Collapse – Rom McKenzie

http://kingwatch.co.nz/Christian_Political_Economy/social_collapse.htm

Ha egy gazdasági válság (amire szintén fel lehet készülni; lásd. <https://keskenyut.wordpress.com/2014/10/20/felkeszules-a-gazdasagi-valsagra-ron-mckenzie>) valóban rosszra fordul, néhány társadalom darabokra fog hullani. Ha a munkanélküliek nem kapnak munkát, a munkanélküliek zavargásokba és fosztogatásokba kezdhetnek, ha a kormánynak elfogy a pénze és nem tudja fizetni a rendőrséget. A legrosszabb, ami megtörténhet, hogy fiatal bandák a lakosságot terrorizálva kószálnak a városok utcáin. A város ilyenkor veszélyes hely lehet, de a vidék se lenne sokkal jobb. Ha kevés az élelem, az éhes hordák elmennek vidékre is, hogy valami élelem után kutassanak. A személyes biztonság ilyenkor kérdésessé válik.

Nem vagyok pesszimista. Nagyon kevés nyugati ország fogja ugyanis megtapasztalni a társadalmi káoszt, amikor a gazdasági válság miatt a csőcselék veszi át a hatalmat. A mindenkori hatalom nem fogja megengedni, hogy ez megtörténjen. A katonaság már sok országban fel van készítve arra, hogy megelőzzék az esetleges lázongást és fosztogatást. Amikor szembe kell nézni a kényelem elvesztése és egy diktatórikus kormányzás közötti választással, a nyugati országok népei a kényelmük megtartása mellett fognak voksolni. A nyugati országokban sokkal inkább egy erőskezü kormányt szeretnének látni, semmint a csőcselék uralmát. Az elnyomó kormányok nem fognak fenyegetést jelenteni a keresztyének számára, mivel figyelembe sem veszik őket mindaddig, míg azok nem ingerlik őket.

A világ néhány részén azonban, ahol a kormányzás nem elég stabil, a gazdasági válság társadalmi és gazdasági összeomláshoz vezethet. Azoknak a keresztyéneknek, akik ezekben az országokban élnek bölcs dolog lenne erre előre felkészülni. A felkészülésük segítése érdekében a Szentírás alapján meg fogom vizsgálni, hogyan lehet védekezni a társadalmi káosz negatív hatásai ellen.

A másik ok, amiért ez a tanítás fontos, hogy az egész világ a történelem következő korszakzáró eseménye felé halad, amit „nagy nyomorúságnak” hívnak. Ez a rövid időszak a Szent Szellem óriási kiáradásához vezet és Isten királyságának erőteljes előre töréséhez, de ez a rettenetes zűrzavar ideje is lesz. Minden keresztyénnek végig kellene gondolnia, hogyan készülhet fel erre az időszakra.

Isten sokféleképpen meg tud védeni bennünket

A társadalmi összeomlás gondolatára az azonnali válaszunk az, hogy Isten meg fog védeni bennünket. Ez igaz. A Szentírás tele van ígéretekkel, hogy Isten meg fogja védeni az Ő népét.

„Isten a mi oltalmunk és erősségünk! Igen bizonyos segítség a nyomorúságban.”
(Zsoltár 46:1).

„Azt mondom az Úrnak: **Én oltalmam**, váram, Istenem ő benne bízom!”
(Zsoltár 91:2)

Minden keresztyénnek el kell azonban gondolkoznia ezeken az ígéreteken.

Legyünk óvatosak, mert ha azt mondjuk, hogy “Isten a mi oltalmunk”, az egy kicsit olyan, mintha azt mondanánk: „Isten fog gondoskodni rólunk”. Meg kell tehát tölteni ezeket valamilyen tartalommal, mert máskülönben csak vágyálmok maradnak. Isten időnként tesz csodákat, de többnyire más embereken keresztül gondoskodik rólunk, ill. véd meg bennünket. Ahhoz, hogy elnyerjük a teljes védelmét, meg kell értenünk, hogyan védi meg az Ő népét. A Szentírás számos esetről számol be, hogy ez hogyan működik a gyakorlatban.

1. Ima

Az ima nagyon fontos a gonosztól való védelem szempontjából. Amikor Pétert börtönbe vetették, a gyülekezet egész éjjel imádkozott.

„Péter azért őrizteték a fogságban; a **gyülekezet pedig szüntelen könyörgött** Istennek érte.” (Ap.csel. 12:5).

Amikor Pál és Barnabás a börtönben voltak, imával töltötték az éjszakát.

„**Éjfél tájban** pedig Pál és Silás **imádkozván**, énekkel dicsőítették az Istent. A foglyok pedig hallgatták őket.” (Ap.csel. 16:25)

Káosz és válság idején az ima a legjobb fegyver.

2. Csodák

Isten néha tesz csodát, hogy megvédje a népét. Szétválasztotta a Vörös tengert is, hogy megvédje Izrael népét. (2 Mózes 14.16). Az ilyen csodák azonban elég ritkán történnek. Nem számíthatunk csupán arra, hogy Isten majd csodát tesz, hanem meg kell értenünk Isten munkálkodásának módjait.

3. Angyalok

Az angyalok időnként megvédik Isten népét. Illés imádkozott a szolgája szemének megnyílásáért, hogy lássa az angyalok sokaságát, akik megvédték őket.

„**És imádkozott** Elizeus és monda: **Óh Uram!** Nyisd meg kérlek az ő szemeit, hadd lásson. **És megnyitotta az Úr a szolga szemeit és látta, és ímé a hegy rakva volt tüzes lovakkal és szekerekkel Elizeus körül.**” (2 Kir. 6:17).

Pétert az angyalok szabadították ki a börtönből. (Ap.csel. 12:6-10).

4. Természeti csapások

Isten beavatkozhat természeti csapásokkal is, hogy megvédje az Ő népét. Pestist küldött Sénakhérib seregére, hogy elpusztítsa azt. Azon az éjszakán az Úr angyala kiment és megölt 185 ezer embert az asszíriaiak táborában. Amikor az emberek másnap felébredtek, mindenfelé holttestek heverték! Ezt látva Sénakhérib, Assíria királya tábort bontott és elvonult. Visszatért Ninivébe és ott is maradt. (2 Kir. 19:35-36).

Amikor Pál és Barnabás a filippi börtönben voltak, egy földrengés kinyitotta a börtön ajtaját. Az alkalmat kihasználva elmenekülhettek volna, de Isten ezt a földrengést használta fel arra, hogy visszanyerjék szabadságukat (Ap.csel. 16:25-28).

5. Jó szellemi vezetés

Válság idején valóban jó szellemi vezetésre van szükség. Amikor Pál nagy viharba került egy római hajón utazva, Isten éjszaka egy angyalt küldött hozzá, hogy megmondja neki, mi fog történni. Így ő volt az, aki a katonákat és a tengerészeket bátorította.

„Mert ez éjjel mellém állt egy angyala az Istennek, akié vagyok, akinek szolgálok is, Ezt mondván: Ne félj Pál! A császár elé kell néked állanod. És ímé az Isten ajándékba adta néked mindazokat, kik te veled hajóznak. Annakokáért jó reménységben legyetek, férfiak! Mert hiszek az Istennek, hogy úgy lesz, amint nékem megmondatott.” (Ap.csel. 27:23-25).

A katonák és a tengerészek hallgattak Pálra, mert tudta mi fog történni, és mit kell tenni. Követték az útmutatásait és így Pál is megmenekült. Ha keresztyének szellemi látással rendelkeznek a fizikai világban történő dolgokról, akkor befolyást gyakorolhatnak az ellenséges vezetőkre is. Ez fontos lehet a keresztyének védelme szempontjából.

Egy válság idején a keresztyéneknek keresniük kell Isten vezetését. Amit Isten cselekszik, az a legjobb védelem minden időben. Az Ő akaratában lenni a legbiztosabb hely. József képes volt megvédeni a családját, mert tudta, hogy mit kell tennie. Isten álomban adott útmutatást neki, hogy mit kell tennie.

„Mikor pedig azok visszatértek, ímé megjelent az Úrnak angyala Józsefnek álomban, és mondta: Kelj fel, vedd a gyermeket és annak anyját, és fuss Egyiptomba, és maradj ott, amíg én mondom néked; mert Heródes halálra fogja keresni a gyermeket.” (Máté 2:13)

6. Bölcsesség

A bölcsesség a legmegbízhatóbb választási lehetőség. Mózes egy ellenséges nép között született. Az anyja olyan helyen rejtette el, ahol a fáraó leánya megtalálhatta őt. Így a nő magához fogadta a csecsemőt és dajkának a gyerek anyját fogadta fel. Amikor a gyerek felnőtt, a fáraó lányához vitte, aki fiává fogadta őt és a Mózes nevet adta neki. (2 Mózes 2:9-10).

Mózes számára a királyi palota jelentett védelmet, mert az anyja bölcs volt.

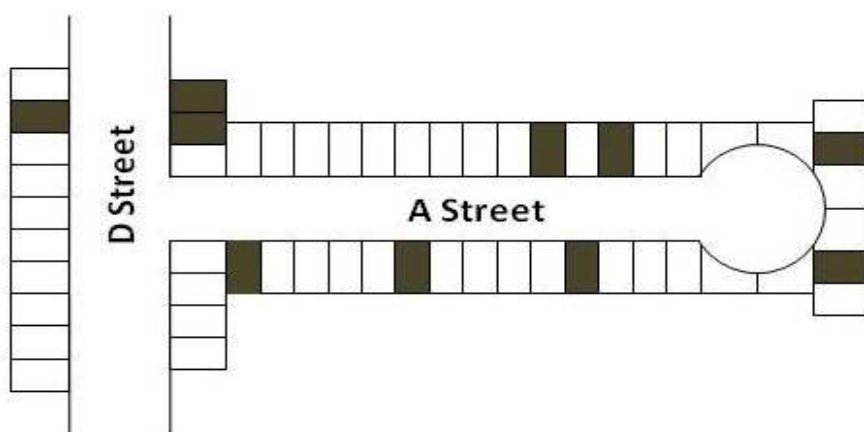
7. Kis csoportban együtt lenni

A keresztyéneknek az elhívásuk az, hogy só és világosság legyenek a világban.

„Ti vagytok a világ világossága. Nem rejtethetik el a hegyen épített város. Gyertyát sem azért gyújtanak, hogy a véka alá, hanem hogy a gyertyatartóba tegyék és fénylik mindazoknak, akik a házban vannak.” (Máté 5:14-15)

Egy biztonságos helyre való elmenekülés csak az utolsó megoldás lehet, mert mi a „gyertyatartóba” vagyunk helyezve, hogy világítsunk a sötétben. Szembe kell néznünk az élet kihívásaival a világban, miközben meg kell védeni magunkat annak hatásaitól. Ez könnyű volt, amikor a keresztyénség volt a meghatározó kultúra a nyugati világban. Növelhetjük a befolyásunkat, ha a társadalom minden részén jelen vagyunk. Szomorú, hogy milyen nagymértékben megváltoztak a dolgok és csak egy elenyésző kisebbséggé váltunk egy ellenséges világban. A mostani szétszóródásunk a világban jelentéktelen ahhoz, hogy hatást tudjon gyakorolni a kultúrára és túlságosan elszigetelt ahhoz, hogy biztonságot jelenthessünk egymás számára. A külvárosokban való elszigetelődés veszélyes egy társadalmi összeomlás idején.

Régebben a keresztyének bárhol biztonságban élhettek. Most stratégiaileg jobban meg kell gondolni, hogy hol éljünk. A legjobb mód egymás szomszédságában élni, ami egyrészt biztonságot jelent a közösség számára, másrészt betekintést enged egy keresztyén közösség életébe a körülöttük élő emberek számára. Ha négy öt család egymás közvetlen szomszédságában él, az életük „nyitott könyv” lenne a körülöttük élő emberek számára, miközben a közöttük lévő kapcsolatok megvédenék őket.

Körülbelül húsz lakás van az „A” Street (utca) környezetében, ahol a feketével jelölt lakásokban keresztyének élnek. Néhányan akkor költöztek arra a területre, amikor ott még kevés keresztyén élt, de közben többen keresztyénné váltak közülük.

Ötven lakás van a szomszédságukban, így a szomszédok körbeveszik a keresztyéneket, akik megfelelő jelenléttel vannak ott ahhoz, hogy befolyást tudjanak gyakorolni rájuk. Láthatják a közöttük élő keresztyének életét a valóságban.

Az egymás közelségében való élet bátorítani fog bennünket és növeli a biztonságérzetünket. Azok az emberek, akik a „D” utca bejáratához közel laknak felelősséggel tartoznak, hogy felhívják a közösség többi részének a figyelmét egy várható veszélyre. A keresztyének össze tudnak fogni és ellenállni azoknak, akik kárt akarnak okozni nekik. Amikor a közösségükből kimozdulnak, akkor együtt utazhatnak, hogy gondoskodjanak egymás biztonságáról. Ha úgy gondolják, hogy a dolgok valóban rosszra fordulhatnak, akkor korlátot emelhetnek az „A” utca bejáratánál, hogy kívül tartsák a betolakodókat. A kívül élő hívők ilyenkor beköltözhetnek egy időre.

Válság idején az anyagi javak és képességek megosztása sokkal könnyebb lesz egymás között, ha közel élnek egymáshoz. A megfelelő helyen való élés életbevágó kérdéssé fog válni a külvárosokban élő emberek számára, mert elszigetelik magukat azoktól, akik gondoskodni tudnának róluk és meg tudnák osztani a javaikat velük. Azok az emberek pedig, akik még nem hallották az evangéliumot dönthetnek úgy, hogy a keresztyének között akarnak élni egy ilyen közösségben, mert az biztonságos életet jelent számukra.

8. Vagyontárgyak eladása

Válság közeledtével Isten ki fogja jelenteni néhány hívőnek, hogy adják el az ingatlanjaikat, vagyontárgyaikat. Pünkösöd után a Jeruzsálemben élő keresztyének eladták a földjeiket.

„József is, ki az apostoloktól Barnabásnak nevezetett el (ami megmagyarázva annyi, mint Vigasztalás Fia), Lévita, származása szerint ciprusi. Mivelhogy néki mezeje volt, eladta, a pénzt elhozta, és az apostolok lábainál letette.” (Ap.csel. 4:36-37).

Ezek az emberek hallották Jézus próféciáját (Máté 24:1-35) Jeruzsálem lerombolásáról. Tudták, hogy ha ez a nap elérkezik, akkor az ingatlan el fog értéktelenedni, ezért eladták azokat, amikor még jó áron értékesíteni lehetett. A pénzüket pedig arra használták fel, hogy élelmet vegyenek azoknak az embereknek, akiknek nem volt bevételük a zavaros időben.

Néhány keresztyén olyan vezetést fog kapni, hogy adja el az ingatlanját, amíg annak még értéke van. Néhányan arra fogják felhasználni az érte kapott pénzt, hogy azokon segítsenek, akik szükségben vannak. Mások arra fogják felhasználni, hogy olyan lakást vegyenek, ami más hívők közelében van. A lényeg nem az ingatlanok megvédése, hanem stratégiaileg felhasználni azokat arra, hogy megvédjük Isten népét.

9. Keresztyén barátok

Ha keresztyén emberek egymással összefogva imádkoznak és vigyáznak egymásra, akkor képesek lehetnek ellenállni bármilyen gonosz dolognak.

*„Amikor a pünkösöd napja eljött, **mindnyájan egy akarattal együtt voltak**”. Ap.csel 2:1)*

Százhusz tanítvány volt együtt, egy helyen. Ez meglehetősen nehézzé tette a zsidó vezetők számára, hogy megtámadják őket. Biztonságban voltak mindaddig, míg „egy

akarattal együtt voltak.” A felső szoba, ahonnan a gyülekezet gyors növekedésnek indult, biztonságos hely volt számukra,

Minden keresztyénnek kell, hogy legyenek barátai, akikkel *egy akarattal együtt tudnak lenni*, hogy ellene állhassanak a gonosznak. Pál biztonságban volt Damaszkuszban és később Jeruzsálemben (Ap.csel. 9), mert voltak hívők, akik megvédték őt. Jeremiásnak is voltak barátai, akik vigyáztak a biztonságára (Jeremiás 37,38).

Fontos az egy helyen élők szellemi hadviselése. Az elszigeteltségben élő keresztyének szellemileg kisebbségben lesznek a lakóhelyükön. Ha azonban a keresztyének egymás szomszédságában élnek, akkor képesek lesznek egységben imádkozva elűzni az ellenséget és szellemi erősséggé tenni azt a helyet az Úr számára.

10. Szomszédok

A legtöbb ember külvárosban él és alig ismeri a szomszédját. Társadalmi összeomlás idején, a szomszédokkal való jó kapcsolatok nagyon fontosak lesznek. A keresztyének felkészülhetnek a nagy kihívásokat jelentő időkre, ha erős kapcsolatokat építenek a szomszédjaikkal. Ez sokkal könnyebb, ha sok keresztyén szomszédjuk van.

„Ha lehetséges, amennyire rajtatok áll, minden emberrel békességesen éljetek”. (Róma 12:18).

Amikor a keresztyének a környezetük biztonságán munkálkodnak, arra is kell gondolniuk, hogy befogadjanak másokat, bízva benne, hogy képességeikkel és forrásaikkal hozzá tudnak járulni a közös üggyhez.

11. Az evangélium bátor hirdetése

Sok helyzetben az evangélium bátor hirdetése lehet a legjobb védekezési mód. Amikor Péter és János kiszabadult a börtönből összejöttek néhány tanítvánnyal imádkozni. Nem azért könyörögtek, hogy Isten rejtse el őket, hanem, hogy bátran hirdethessék Isten beszédét.

*„Mert bizony egybegyültek a te szent Fiad, a Jézus ellen, akit felkentél, Heródes és Poncius Pilátus a pogányokkal és Izráel népével, hogy véghezvigyék, amikről a te kezed és a te tanácsod eleve elvégezte volt, hogy megtörténjenek. Most azért, **Urunk, tekints az ő fenyegetéseikre: és adjad a te szolgálóidnak, hogy teljes bátorsággal szólják a te beszédedet, A te kezedet kinyújtván gyógyításra; és hogy jelek és csodák történjenek a te szent Fiadnak, a Jézusnak neve által. És minekutána könyörögtek, megmozdul a hely, ahol egybegyültek; és betelnek mindnyájan Szent Lélekkel, és az Isten beszédét bátorsággal szólják.**” (Ap.csel. 4:27-31).*

Szellemi értelemben a támadás gyakran a legjobb védekezési mód. A tanítványok az üldözésre az evangélium hirdetésével és a betegek gyógyításával válaszoltak. Ha Isten emberei gyógyítják a betegeket és megszabadítják a foglyokat, az ellenség gyakran eltávozik.

12. Elrejtőzés egy titkos helyre

Bizonyos helyzetben egy csendes helyen való elrejtőzés okos megoldás lehet. Ha egy városban zavargás van, akkor rejtőzz el, amíg a dolgok lecsillapodnak. Ez a védelem legjobb módja lehet. Két nappal a keresztre feszítést követően a tanítványok elrejtőztek zárt ajtók mögött a felső szobában.

„Mikor azért este volt, azon a napon, a hétnek első napján, és mikor az ajtók zárva voltak, ahol egybegyűltek a tanítványok, a zsidóktól való félelem miatt, eljött Jézus és megállt közepén, és mondta nekik: Békesség néktek!” (János 20:19).

Jézus nem helytelenítette a tanítványok elrejtőzését, hanem békét ajánlott nekik. Azt mondta nekik, hogy maradjanak Jeruzsálemben, amíg befogadják a Szent Szellemet.

Stratégiaileg végig kellene gondolnunk, hogy hol éljünk. Egy forgalmas utcában lakni életveszélyes lehet. Akik gazdag kertvárosban élnek szükségtelen támadásoknak tehetik ki magukat. Biztonságos hely lehet egy olyan kis mellékutcában lakni, ahol a bejárat lezárható néhány autóval. A keresztyéneknek ott kellene lakniuk, ahol Isten akarja, hogy éljenek, de gondolniuk kell arra is, hová menjenek, ha a városuk egy időre veszélyes helyé válik.

Nem kell mindig hősöknek lennünk. Az elrejtőzés a legjobb megoldás lehet egy rövid ideig tartó válság esetén.

13. Fontos emberek elrejtése

Isten emberei közül néhánynak az lesz a szerepe, hogy elrejtssenek másokat a veszély idején. Abdiás Akháb uralkodása idején száz prófétát rejtett el, hogy megvédje őket Jezabel rosszindulatától. Abdiás Istenfélő ember volt. Miközben Jezabel kiirtotta az Úr prófétáit, Abdiás összegyűjtött száz prófétát és elrejtette őket két barlangban, mindegyikben ötvenet és ellátta őket élelemmel és vízzel. (1 Kir. 18:3-4).

Ez egy rövid időre szóló megoldás volt, mivel ezek az emberek csak rövid ideig voltak elrejtethők. Abdiás kész volt az életét is kockáztatni, mert hosszabb távon gondolkozott. Tudta, hogy ezek az emberek fontos szerepet fognak játszani a veszély megszűnése után, ezért megvédte őket a nemzete jövőjének biztosítása céljából.

Athália egy király gonosz anyja volt, aki erőszakot alkalmazott, hogy a népe feletti uralmat magához ragadja. Jóseba és néhány pap azonban stratégiai cselekedetükkel keresztezték a tervét.

„Athália, Akházia anyja, mikor látta, hogy fia meghalt, felkelt és az egész királyi magot megölette. De Jóseba, Jórám király leánya, Akházia huga, fogta Joást, Akházia fiát, és ellopta őt a király fiai közül, akiket megölték, elrejtte a dajkájával együtt az ágyasházban; és elrejtik őt Athália elől úgy, hogy ez nem ölettette meg. És elrejtve volt Joás ő vele együtt az Úr házában hat esztendeig, és Athália uralkodott az országban.” (2 Kir. 11:1-3).

A nemzet életében rövid ideig tartó kellemetlen időszak idejére értelmes dolog volt elrejtőzni. Bölcs és bátor emberek megtalálták erre a lehetőséget.

14. Hatalmi pozíció

Hatalmi pozícióban lévő keresztyén emberek felhasználhatják a befolyásukat arra, hogy megvédjenek bajba jutott embereket. Amikor Pál hajótörést szenvedett Málta szigetén az ottani előljáró gondoskodott Pálról, miután meggyógyította az apját.

„Kik nekünk nagy tisztességet is tesznek, és mikor elindulunk, a szükséges dolgokkal ellátnak.” (Ap.csel. 28:10).

A keresztyéneknek nyitottnak kell lenni rá, hogy Isten hatalmi pozícióba helyezhesse őket, hogy használni tudják hatalmukat bajba jutott emberek megsegítésére. Sok keresztyén úgy gondolhatja, hogy Abdiás megalkuvó volt, amikor elfogadott egy fontos pozíciót Akháb gonosz kormányában.

„Akháb hívatta Abdiást, aki az ő házának gondviselője volt. Abdiás pedig felette igen félté az Urat;” (1 Kir. 18:3).

Isten felhasználta Abdiást, hogy sok embert megvédjen. Nem kell szégyenlősnek lennünk, hogy elfogadjunk befolyásos pozíciókat gonosz kormányokban, ha ez Isten akarata. Isten magas pozíciókba helyezhet keresztyéneket, hogy megvédje az embereit.

15. Becsületos hivatalnokok

Pált számos alkalommal becsületos pogány hivatalnokok védték meg.

„A poroszlók pedig megmondák a bírának e beszédeket; és azok megfélemlének, mikor meghallották, hogy rómaiak, és odamenvén, megkérelték őket: és kivezetvén, kérék, hogy menjenek ki a városból.” (Ap.csel. 16:38-39).

Efézus város jegyzője megvédte Pált a lázongóktól. (Ap.csel. 19:28-41). Pál felhasználta a római állampolgársági jogát, amikor úgy gondolta, hogy a pogány uralkodók megvédhetik őt. Például a római századoshoz fordult, amikor az élete veszélybe került.

„Mikor pedig azok kiabáltak, és köntösüket elhányák, és port szórának a levegőbe, Parancsolá az ezredes, hogy vigyék őt a várba, mondván, hogy korbácsütésekkel vallassák ki őt, hogy megtudhassa, mi okért kiabáltak úgy reá. Amint azonban lekötötték őt a szíjakkal, monda Pál az ott álló századosnak: Vajjon szabad-é néktek római embert, kit el nem ítélték, megostorozni? Miután pedig ezt meghallá a százados, elmenvén, megjelenté az ezredesnek, Mindjárt eltávozáának azért ő tőle, akik őt vallasni akarák. Sőt az ezredes is megijede, mikor megértette, hogy római, és hogy őt megkötöztette. Másnap pedig meg akarván tudni a bizonyos valóságot, miben vádoltatik a zsidóktól, feloldatá őt bilincseiből, és megparancsolá, hogy a főpapok az ő egész tanácsokkal egyben hozzá menjenek; és levezetvén Pált, eleikbe állatá.” (Ap.csel. 22:23-30).

Pált korinthusban Gallio, Akhája tisztartója védte meg.

„Mikor pedig Gallió volt Akhája tisztartója, reátámadának a zsidók egyakarattal Pálra, és vivék őt a törvényszék elébe, És elűzé őket a törvényszék elől.” (Ap.csel. 18:12,16).

Keresztyén jogászoknak ki kell használniuk a törvény adta lehetőségeket, hogy megvédjék az olyan embereket, akiket ellenséges kormányok és tisztességtelen vezetők üldöznek. Tanulmányozniuk kell a jogi lehetőségeket, hogy módot találjanak a bajba jutott keresztyének megvédése érdekében.

16. Elmenekülni a szörnyűségek elől

Pál gyakran elmenekült a városból, amikor zavargás támadt.

„A zsidók azonban felindíták az istenfélő és tisztességbeli asszonyokat és a városnak eleit, és üldözést támasztának Pál és Barnabás ellen, és kiűzék őket határukából. Azok pedig lábuknak porát lerázzván ellenük, elmenének Ikóniumba.” (Ap.csel. 13:50-51).

„És mikor a pogányok és zsidók az ő főembereikkel egybe támadást indítanak, hogy bosszúsággal illessék és megkövezzék őket, ők megtudták, és elfutának Likaóniának városaiba, Listrába és Derbébe, és a körülvaló tartományba,” (Ap.csel. 14:5-6).

„Megkövezék Pált, és kivonszolák a városból, és másnap Barnabással elmént Derbébe.” (Ap.csel. 14:19-20).

Amikor társadalmi káosz van kibontakozóban, okos döntés a baj elől elmenekülni.

17. Kivándorlás

Néhány helyzetben a kivándorlás lehet a legjobb megoldás. Jákób Ézsau elől a kivándorlás által talált védelmet. Jákób az Egyiptomba való kivándorlás által talált védelmet az ellenség elől (1 Mózes 46:5-7).

A probléma ezzel a megoldással az, hogy a bevándorlókkal rendszerint rosszul bánnak. Jákóbot a saját nagybátyja csapta be. Az egyiptomiak pedig végül rabszolgákká tették az izraelitákat. A keresztyéneknek csak végső esetben lenne szabad kivándorolni, ha világos vezetésük van erre az Úrtól. Kivándorolni azért, hogy valaki „csöbörből vödörbe” essen, nem bölcs dolog.

Jézus családja Egyiptomba vándorolt, hogy elmeneküljön Heródes király üldözése elől.

„Ő pedig fölkel, vette a gyermeket és annak anyját éjjel, és Egyiptomba távozott. ... és ott volt Heródes haláláig” (Máté 2:14-15).

Jézus így biztonságban volt, amikor minden csecsemőt megöltek.

18. Nagylelkű támogató

Isten néha felemel egy nagylelkű támogatót, hogy megvédje azokat az embereket, akik más országba vándoroltak. Józsefet kiszabadította a fáraó a börtönből (1 Mózés 41). Nehémiást Perzsia királya, Artaxerxes védte meg. József és Nehémiás politikai vezetők voltak, akik megbecsültek voltak a bölcsességük, a szorgalmuk és a becsületességük miatt és így betölthették az elhívásukat. Ennek az üzenete a keresztyének számára az, hogy mindig szorgalmasan és becsületesen kell végezni a munkát, különösen, ha hatalommal és befolyással az emberekért munkálkodnak. Ha József megkeseredett, kedvetlen és lusta lett volna, Isten nem tudta volna megvédeni és felemelni őt.

A nagylelkű támogató általi védelem kockázatot is hordozhat magában. Az egyiptomiak a végén József leszármazottjai ellen fordultak. Luther Márton a bölc Fridrich, Szászország választófejedelemé védte meg. Luther szabadságot nyert az evangélium hirdetésére, de meg kellett alkudnia politikai kérdésekben. A nagylelkű támogatókban bízva a keresztyéneknek óvatosaknak kell lenniük, hogy ne alkudjanak meg Isten akaratát illetően.

19. Gondoskodás a szegényekről

Amikor a társadalom darabjaira hull, a keresztyéneknek elől kell járni a szegényekről és hontalanokról való gondoskodásban. A legjobb módszer szeretettel ellene állni a gonosznak.

„Ne győztedd meg a gonosztól, hanem a gonoszt jóval győzd meg.” (Róma 12:21).

A bajbajutott emberek megsegítésére számtalan mód van. A keresztyének sajnos inkább elfutnak, mintsem, hogy megtalálják a szükségben lévőket.

20. Prófétai szembesítés

A keresztyén próféták szembeszállnak a néppel és a hatalommal a föld népét pusztító gonoszság ellenében. Rá fognak világítani a gonosz dolgokra a kormányzás és a társadalom minden területén. Akkor is, amikor Izrael vezetői száműzetésbe menekültek Egyiptomba, Jeremiás állandóan Isten szavát szólta hozzájuk. Ezeket a szavakat mondta a száműzetésbe menekülő katonai vezetőkhez.

„És monda nékik Jeremiás próféta: Meghallottam. Ímé, én könyörgök az Úrnak, a ti Isteneteknek a ti beszédeitek szerint, és mindazt, amit felel az Úr néktek, megjelentem néktek, el nem titkolok semmit tőletek.” (Jer 42:4).

Társadalmi összeomlás idején a keresztyén prófétáknak Isten szavát kell hirdetni azok ellen, akik a káoszt okozzák.

21. Keresztyén „sziget” egy államon belül

Kivételes esetben, amikor az egész társadalmi rend összeomlik, a keresztyéneknek közösen egy „szigetet” kellene képezniük az államon belül. Ez egy végső megoldás lehet, ugyanis a történelem azt mutatja, hogy az ilyen kisebbségi csoportok egy ellenséges kultúrán belüli „szigetek” létesítésével képesek megvédeni kultúrájukat, és túl tudják élni a kritikus időszakot.

Egy „sziget” nem azonos egy gettóval. A politikai földrajzban és diplomáciában a „sziget” egy olyan terület, aminek földrajzi határai teljes egészében egy másik terület határán belül fekszik. Egy „sziget” azonban gettóvá válhat, ha a lakói belterjessé válnak, és a félelem motiválja őket, de nem kell, hogy ez így legyen. Egy sziget egy erősség, egy támaszpont, amely befolyással van a környezetére.

Szigetet kiformálni nem jelent vereséget, hanem egy fontos stratégia. Minden tábornok tudja, hogy egy város nem foglalható úgy el, hogy a katonák elárasztják a várost. Ha azonban egy stratégiai helyen egy támaszpontot létesít, onnan kifelé terjeszkedve nagyon könnyen el tudja foglalni a várost. Egy hadsereg az erejét az ellenség gyenge pontjára koncentrálja, és azt követően terjeszkedik utcáról utcára és házról házra. Ez egy nagyon jó stratégia Isten népe számára is.

Dávid egy „szigetet” létesített Adullám barlangja közelében messze Saul befolyási övezetén kívül.

„Elméne azért onnan Dávid, és elfutott Adullám barlangjába. És mikor meghallották testvérei és atyjának egész háza népe, oda menének hozzá. És hozzá gyűlének mindazok, akik nyomorúságban valának, és mindazok, akiknek hitelezőik voltak, és minden elkeseredett ember, ő pedig vezérük lett azoknak; és mintegy négyszázan valának ő vele.” (1 Sámuel 22:1-2)

Dávid képes volt kiformálni egy olyan közösséget, amely az ő értékrendje és normái szerint élt. Kiformált egy hősök hadseregét, amely végül elpusztította Saul óriási hadseregét. (2 Sámuel 23). Dávid erről a bázisról nyomult kifelé és végül létrehozta a királyságát egész Izrael felett.

Egy olyan káoszban, amit a társadalmi rendszer teljes összeomlása követ, egy keresztyén „sziget” kiformálása lehet az egyetlen járható megoldás. Ilyen helyzet azonban ritkán fog adódni a nyugati világban élő keresztyének számára. Ha több kis csoport gyakorol befolyást egy közösség minden részére, az általában egy jobb lehetőséget biztosít.

22. Fegyverek

Amikor Jézus a Gecsemáné kertbe ment megkérdezte a tanítványait, hogy van-e valamilyen fegyverük. Később azt mondta:

„Mikor elküldtelek benneteket erszény, táská és saru nélkül, volt-é valamiben fogyatkozástok? Ők pedig mondának: Semmiben sem. Monda azért nékik: De most, akinek erszénye van elővegye, hasonlóképpen a táskát; és akinek nincs, adja el felső ruháját, és vegyen szablyát.....Azok pedig mondának: Uram, imé van itt két szablya. Ő pedig monda: Elég.” (Lukács 22:35-36,38).

Ez egy érdekes igeszakasz. Jézus emlékeztette a tanítványait, hogy nem vittek magukkal fegyvert, amikor kiküldte őket misszióra. Akkor sem vittek magukkal önvédelmi fegyvert, amikor ellenséges területre mentek. Pál követte ezt a gyakorlatot, mert ő sem viselt fegyvert, amikor valami zavaros helyzetbe keveredett. Kész volt bátran felvállalni az evangéliumot. Jézus nem fizikai erővel fogja létrehozni a királyságát, ezért azoknak, akik a királyság kiterjesztésének a frontvonalában vannak, nem kell fegyvert viselniük. Ez a biztosíték arra, hogy az evangélium ereje sohase keveredjen össze vagy szennyeződjön be katonai erőszakkal.

Az Utolsó Vacsora utáni helyzet egy másfajta eset. Nem misszióban voltak, hanem arra vártak, hogy valami megtörténjen. Az ellenség támadását korlátozta az a tény, hogy fegyverrel rendelkeztek. Úgy tűnik, Jézus arra utal, hogy a védekezés egy ilyen helyzetben helyénvaló. Ha ez az értelmezés helyes, akkor lehet fegyvert használni a közösség megvédésére, ha ellenség támadja meg. Keresztyén férfiak csoportjai használhatnak fegyvert, hogy megvédjék családjaikat a támadásoktól.

Számos korlátozása van azonban ennek az elvnek:

- a. Jézus azt mondta, hogy két kard a tizenkét ember számára elég. Nem akart háborút indítani. Két kard elegendő volt ahhoz, hogy egy fél tucat támadót elriasszon, de sokkal többet nem. Ez az igeszakasz csupán néhány fegyvert enged meg, hogy védelmet biztosítson egy korlátozott támadás esetén.
- b. Amikor egy nagy sokaság “kardokkal és furkós botokkal felfegyverkezve” jött Jézus és a tanítványai ellen, nem engedte meg nekik, hogy harcoljanak ellenük. (Máté 26:47). Ha az ellenség számbeli fölényben van, akkor nincs értelme verekezésbe bonyolódni. Jobb elvonulni, mint belemenni egy reménytelen harcba (Lukács 13:31-32). A fegyverek használata önvédelmi céllal megengedett, de bölcs dolog inkább nem használni azokat. Semmi értelme belekeveredni egy hiábavaló küzdelembe. Ha a kormány terrorizál, ahogyan az sok helyen megtörténik, az ellenállás értelmetlen, mert egy katonai kormány ereje rendszerint legyőzhetetlen.
- c. A kard, amivel a tanítványok rendelkeztek az un. “marcharia” volt, ami egy védekezésre szolgáló rövid kard vagy tör volt. Ez teljesen más, mint a „romphaia”, a fehér lovon ülő király által szimbolikusan viselt kard (Jel. 19:21). Az utóbbi egy szabja vagy kard, amit a háborúban támadásra használnak. Jézus nem adott engedélyt a tanítványainak arra, hogy az AK 47-es típusú támadó fegyvereket használjanak. Csak arra adott engedélyt, hogy védekezésre szolgáló fegyvert viseljenek. (pld. egy kis kaliberű sörétes puskát).
- d. Az egész csoportnak meg kell egyeznie abban, hogy helyénvaló a fegyver használata.

„Látván pedig azok, akik ő körülötte voltak, ami következik, mondták neki: Uram, vágjuk-e őket fegyverrel?” (Lukács 22:49).

Ez jó kérdés volt. Fegyver használata előtt egy csoportnak meg kell egyeznie a fegyver használatát illetően. Jézus egyik tanítványa nem várta meg a megegyezést.

„És közülük valaki megvágta a főpap szolgáját, és levágta annak jobb fülét.” (Lukács 22:50).

János arról számol be, hogy Péter volt az egyetlen, aki kardot ragadott, Jézus azonban megfedte őt. Meg kell egyezni a csoportban, mielőtt fegyvert használnak.

- e. Amikor a keresztyének apostolokat küldenek ki vagy kimennek a világba, hogy betegeket gyógyítsanak, vagy az evangéliumot hirdessék, a fegyvert mindig otthon kell hagyni.
- f. Ez az igeszakasz nem garancia számunkra a túlélésre. Élelmiszer tartalékot és egy fegyverraktárt cipelve hegyet mászni értelmetlen dolog. A keresztyéneknek a város életére kell összpontosítani, mert ott él a legtöbb ember. A mi reménységünk a város és nem egy idilli falusi paradicsom (Jel 21:2). A kihívás számunkra az, hogy egy városban is alkalmas életmódot alakítsunk ki, függetlenül attól, hogy ott béke vagy erőszak van.

Egy keresztyén csoportnak, akik azért gyűlnek össze egy házban vagy egy környéken, hogy megvédjék magukat erőszakos bandáktól vagy fosztogató csőcseléktől néhány fegyverrel kellene rendelkezniük. Ez elég lehet arra, hogy elriasszon egy bandát vagy egy betolakodót a támadástól. Semmi esetre sem kellene azonban harcba bocsátkozni egy nagyszámú csőcselékkal.

Ha a társadalom összeomlik és a hivatalos védelmi erők már nem elég hatékonyak, akkor szükség lehet rá, hogy emberek azzal a céllal jöjjenek össze, hogy megvédjék a várost a külső támadástól.

Következtetés

Tizenkét lehetséges védekezési módot írtam le egy társadalmi összeomlás idején. A lehetőség megválasztását a körülmények fogják meghatározni. Egyeseknek nem lesz szükségük erre, kivéve, ha a helyzet rettenetesen reménytelenné válik. A keresztyéneknek Isten útmutatását kell keresniük mielőtt a közelgő válságra adott válaszukról döntenek.

Fordította: Abonyi Sándor